

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ivsti Baronii Veteracastrensis SS. Th. Et I. V. D.
Ill[ustrissi]mo Arch[iepisco]po Moguntino à Consilijs.
Epistolarvm Sacrarvm Ad Pontificem Max. Et Amplissimos
Cardinales &c. Libri VI**

Baronius, Justus

Mogvntiae, 1605

Epistola XVI. Ill[ustrissi]mo Et Rev[erendissi]mo D. Cæsaribaronio Sorano
S. R. E. Cardinali Ivstvs Baronivs Veteracastrensis S.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70614](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70614)

EPISTOLA XVI.

ILL^{mo} ET REV^{mo} D. CÆSARI BARONIO Sorano S. R. E. Cardinali

IVSTVS BARONIVS VETERACASIRENSIS S.

ETSI publica gratiarum actione tua incredibilia erga me merita celebrare constitueram, CARDINALIS ILLme: tamen quia multis ex causis longum fiebat, avertendum putavi, ne immemor paterni tui in me affectus viderer. Primum igitur quod meam ab itinere Romano reiecti causam tam fideliter apud Pontificem Max. egisti, quod meum in Germania luctum mœroremque literis quam humanissimis consolatus es, quod constantem denique fidem & patrocinium tuum deinceps rebus meis clementissimè addixisti: scito id totum me eo loco habere, quo beneficia longè maxima atque omni laudatoris cothurno superiora haberi debēt. Sed quia multum insuper beneficiorum istorum pondus auget, quotidiana diuinissimorum ANNALIVM tuorum lectio, (quos quotiescunque inspicio, inspicio autē creberrime, præcepsum in hymnum illum Seueri M. leuitani feror.

o verè artificiosa apis Dei, construens favos a Apud S. diuini nectaris plenos, manantes misericordi- August. Epist. 37.

L. am

am & veritatem, per quos discurrens delicia-
tur anima mea, & vitali pastu quicquid in se-
minus inuenit, aut imbecillum sentit, resarcire
& suffulcire molitur:) Scito eam esse vicif-
sim animi mei πρὸς χάριν πορνῆν, vt si ali-
quam tuorum meritorum partem videat
afsecuturus, non solum me totum, quantus
quantus sum, tuæ vnus voluntati libenter
consecraturus, sed & ipsâ vitâ tuę vitæ lita-
turus sim. Sed non vis sanguinem scio: fi-
dem, pietatem, constantiam vis. Quæ ipsa
vt tibi de me testatiora sint, en accipe hunc
primitiarum Catholicarum fasciculum, vel
primæ potius messis manipulum, APOLO-
GETICAM meæ ad Romanâ Ecclesiam trans-
migrationis defensionem, nomini quidem
tuo (ratio non ferebat) non dicatam, sed ex
voto tamen tuo (spero) scriptam. Quam v-
bi legeris, & calculo tuo comprobaris, ma-
gnam me laboris mei fructum percepisse
putabo. Sin improbabis, meq; ad hanc mi-
litiam sacram iudicabis imbecilliorē, quæ-
so per Deum tempestiuè mone, reuocaquē
à carceribus properantem, ne longius in
campum progressus, sistendi postea cursus
locum nullum inueniam. Nam de studijs
quidem meis ipse certum adhuc capere
consilium nō potui, alijs me causis ad Theo-
logiam, alijs ad Iurisprudentiam vocantibus.
Qua ipsa in deliberatione me tuo vel ma-
ximè

ximè ductu gubernari obsecro. *Theologia* paulò magis insueui : sed clericis potissimū ex hac professione vitā pendere in Ecclesia sentio. De lure iam aliquo vsque vltra humilia etiam subsellia progressus sum. Sed sunt quæ morentur, sunt quæ absterreant, non ipsa solum tanti pelagi immensitas, verum & tribunalibus ab imperitis aut cupidis iniustitiæ aspersa macula, quam nescio quomodo etiam contrahunt, qui se intimos iustitiæ alumnos profitentur.

De cæteris rebus meis heu quam variā mihi hæctenus fortuna ! Ex vna parte vexauit turbo malignissimæ famæ, ac turpissimorum conuitorum, quibus nomen meum lacerare haud cessarunt etiam ij, qui vel maximè eius patroni esse debuissent. Ex altera insurrexit fluctus grauissimarum offensionum, irarum atque execrationum, parentum scilicet & amicorum, qui haud secus ac parricidij reum teterrimis huc vsq; supplicijs me destinare pergunt. Ex altera denique perculit fulgur magistratus ac tonitrua tribunorum *Prædicantium*: quorum ille quæ in vxorem, liberos, & suppellectilem librariam perpetrarit, aliàs scribam: hi verò singulis in me concionibus non mitius, quàm in *Verrem* aliquem aut *Catilinam*, aut vt propius sacris nostris efferam, in *Porphyrium* aut *Iulianum* debacchati sunt.

L 2 Sed

6 Luc. 23.

34

Sed hic à patientia præsidium meum duxi, deflexisque oculis ad eum, qui grauiora à suis contribulibus passus, ^b *Dimitte* (inquit) *illis, pater: non enim sciunt quid faciant: eodem me clypeo tutatus sum.* Neque effecerunt tamen omni conatu suo, quin aliqui pietatis ardore correpti, inter ipsas adhuc perstreptentium spumas Catholicam fidem meditari inceperint: quorum anteambulationem se præbuit honestus adolescens IACOBVS NIGRINVS, qui cum abiurata hæresi, Sacramentorumq; sæpius frequentata religione commodum hic locum non inueniret, nostro in primis suasu & hortatu *Romam* iter capessijt, tuaque in primis humanitate AMPLISSIME CARDINALIS præsens sibi spopodit subsidiũ. Quæ ne eum spes fallat, etiam atque etiam oro. Sunt hæc præludia maioris vbertatis, nec deerunt viri præclarissimi, qui si *Theseum* aliquem nacti fuerint, breui spero eandem viam ingrediantur. Quibus aded studia mea haud defutura sunt, vt quicquid in me est opis, aut diligentia, aut industria, id totum libenter salutis eorum cum capitis etiam discrimine deuoturus sim. Patroni hic erga me partes cumulatè exequitur Illustris D. IOHAN. SCHVICARDVS à CRONBERG, *Cathedralis Ecclesie Moguntinae Decanus*: qui ad me vndiquaque ornandum & tutandum promptus,

ptus, vnica Sedis Apostolicæ commendati-
one videtur futurus longè promptior. Hæc
igitur mihi gratiam vbi clementer imparti-
emini, & cumulum vestrorum erga me be-
neficiorum pleniorum, & fructum meo-
rum hic emolumentorum longè reddetis
auctiorem. Vale ILL^{mo} D^{nc} Mogunt. Calen.
Octob. M. DCI.

EPISTOLA XVII.

ILL^{mo} ET REV^{mo} D. CINTHIO
Aldobrandino, S. R. E.
Cardinali.

*IUSTVS BARONIVS VETE-
racastrensis S.*

ERAM equidem iam antea satis in studiū
admiracionemque tui incitatus, ILLme
ET REV^{me} CARDINALIS, cum priori-
bus literis tuis ostendisses, quanti causam
meam faceres, quantumq; eam promotam
cuperes. Posteaquam verò nunc etiam po-
sterioribus cognoui, nec culpam silentii
mei grauissimam, errore magis quam stu-
dio aut negligentia admissam, ab hoc te a-
nimo dimouere potuisse: tanta facta est ad
pristinum meum erga te studium accessio,
quantam verbis explicare non possum. Edi-
turus itaq; re ipsa qualem cūq; grati animi
significationem, mitto consecratas amplif-
simo